

การพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านหนองเป่า อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

The Developing reading and spelling skills of second-grade students

Ban Nong Pao School, Mueang District Yasothon Province

กัลยา เพชรโก

พีรพงษ์ แสนสิง

วรเชษฐ์ โทอิน

Kalaya Pechko

Pirapong Saensing

Worachet Tho-un

Corresponding e-mail: kanlayaphetkoo@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 2 จำนวน 7 คน ในปีการศึกษา 2568 ภาคการศึกษาที่ 1 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2568 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79) และพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านหนองเป่า มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การสะกดคำยาก, โรงเรียนบ้านหนองเป่า

Abstracts

This research aimed to develop reading and writing practice exercises based on the phonics and spelling method for Grade 2 students at Ban Nong Pao School, and to compare the students' pre-study and post-study scores after using the reading and writing practice exercises based on the phonics and spelling method. The target group used in this study consisted of 7 Grade 2 primary school students in the first semester of the 2025 academic year. This study employed a quasi-experimental research design.

The findings revealed that the Grade 2 students in the first semester of the 2025 academic year at Bannongpao School, Thungnangok Subdistrict, Mueang district, Yasothon province, were at a moderate level (\bar{X} =3.03, S.D. = 0.79) It was also found that the level of ability in reading and writing skills based on the phonics and spelling method among the primary school students in the 2025 academic year at Bannongpao School was at a moderate level (\bar{X} =3.03, S.D. = 0.79), which met the 80/80 criterion.

Keywords: skill development, difficult word spelling, Ban Nong Pao School

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระทั้ง 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะท่ามกลางสังคมยุคข้อมูลข่าวสารในยุคปัจจุบัน บุคคลมีความจำเป็นต้อง ติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญ เพราะการเขียนเป็นการ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2534) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ข้อเท็จจริง ความเข้าใจ จินตนาการ อารมณ์ ความคิดเห็นระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และสามารถจารึกไว้เป็นตัวอักษรที่เก็บไว้ได้ยาวนาน วรณี โสมประยูร (2537) และอรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ (2546) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสารเพื่อให้ทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน และปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การถ่ายทอดความรู้ ความคิดด้วยการเขียนให้มีประสิทธิภาพคือการเขียนสะกดคำ เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดหรือเขียนข้อความผิดย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดผลเสียร้ายอันเนื่องมาจากการสื่อความหมายที่ผิดได้ ในทางตรงกันข้ามการเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงจุดประสงค์ของการเขียนจึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท จุดประสงค์ของการเขียน จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท สมบูรณ์ ทินกร (2535) ได้กล่าวว่าการเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้นั้นไม่สนใจภาษา เพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอนและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนระดับไหนก็ตาม และการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เขียนต้องพยายาม เขียนให้ผู้อ่านได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งปัจจัยพื้นฐานการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดของ อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540) มะลิ อางวิชัย (2540) และ วรณี โสมประยูร (2544) ที่มีความเห็นทำนองเดียวกันว่า เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่

เริ่มเรียนคำเพื่อช่วยให้ได้รู้จักคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและกว้างขวาง ซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นหรือเป็น พื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

ปัญหาสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีข้อบกพร่อง คือ การเขียนสะกดคำผิด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งการเขียนสะกดคำถือเป็นพื้นฐานของการเขียนต่าง ๆ ดังแนวคิดของ วรณี โสมประยูร (2544) ที่กล่าวไว้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นรากฐานที่สำคัญของการเขียน ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องรู้หลักการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และทำให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538) ได้กล่าวไว้ว่า ตัวสะกดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้ข้อเขียนต่าง ๆ น่าอ่าน หากงานเขียนหรือข้อเขียนใด ๆ มีคำที่สะกดผิดอยู่ก็จะทำให้ข้อเขียนนั้นมีคุณค่าน้อยลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังที่ สุชาติา ซาทอง (2534) ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาการเขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุจากตัวผู้เรียน เช่น ผู้เรียนไม่รู้จักสังเกต ไม่เอาใจใส่การเรียน ตลอดจนไม่รู้จุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่แท้จริงในการเรียนภาษาไทยว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร ส่วนแนวคิดของ สมบูรณ์ ทินทร (2535) อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538) และอรทัย นุตดิษฐ์ (2540) สรุปได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากการที่ผู้เรียนใช้แนวเทียบผิด สับสนในเรื่องการใช้ ร ล และคำควบกล้ำ วางรูปสระหรือวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง ใช้ตัวการันต์ผิด ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง การเขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน การออกเสียงผิด ขาดการเอาใจใส่ถือความสะอาดในการเขียน เป็นผลให้เขียนสะกดคำผิด นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น การสอนของครูภาษาไทยบางส่วนยังยึด หลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด ขาดวิธีสอนที่ดีมีประสบการณ์ในเรื่องที่สอนไม่เพียงพอ ทำให้ผู้เรียนเบื่อภาษาไทย ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไข เพราะถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดจะส่งผลให้การเขียนขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถสื่อความกับผู้อ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ เมื่อนักเรียนอ่านคำผิดครูต้องแก้ไขทันทีและขาดการนำเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมมาใช้กับนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเขียน และไม่สามารถถ่ายทอดความรู้หรือความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาไทยให้ชัดเจนได้ ที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดกันมาก แม้ว่าหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดจุดประสงค์และให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ แต่ในทางปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาไทย ครูยังฝึกทักษะการเขียนไม่เพียงพอโดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องจึงเป็น ปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนขาดความแม่นยำในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะเป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาไทยซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเขียนได้ช้าและขาดความมั่นใจในการเขียนทำให้การสื่อสารไม่สำเร็จตามจุดมุ่งหมายซึ่งมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนบ้านบ้านหนองเป่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 2

จากปัญหาดังกล่าวการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุง แก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูภาษาไทยจำเป็นต้อง ปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก (อรอุมา ตั้ง

พัฒนาสมบุญ 2546) เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระขั้นตอนของครูแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับระดับวัย ความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยมีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น สามารถใช้เวลาได้เหมาะสม สร้างให้ น่าสนใจและท้าทาย ทำให้การเขียนมีเอกภาพและความสมบูรณ์คือได้สนองความสนใจใคร่รู้และ ความสามารถของผู้เรียน แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะ ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมีประสบการณ์สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการ กระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาการเรียน การสอนทุกวิชาโดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกิด แรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อ ทักษะคิดและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี, 2540) แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้อง เกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มี คำสั่ง หรือคำอธิบาย มีคำแนะนำใน การใช้แบบฝึก มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ (ชาญชัย อาจินสมาจาร, 2540) ทั้ง ยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและ สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน (เข็มทอง จิตจักร, 2544) ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้ (วิชัย เพชรเรือง, 2531) (1) แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง (2) เกิดจากความต้องการของผู้เรียน และสังคม (3) ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาโดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน (4) ใช้แนวคิดใหม่ในการ จัดทำกิจกรรม (Activity) (5) สนองความสนใจใคร่รู้และ ความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่ (6) คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิ ภาวะของผู้เรียน (7) เน้นการแก้ปัญหา (8) ครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกัน และ (9) แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจคือเป็นสิ่งที่มีความ แปลกใหม่พอสมควรเข้าสู่โครงสร้างของความคิดของเด็กได้

เหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า “แบบฝึก” ที่ผู้วิจัยคิดว่าจะเป็นสื่อทาง การศึกษาที่มีคุณค่าทางการจัดการเรียนการสอนหลายประการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการ สอนไปตามลำดับขั้นตอนช่วยถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อน เป็นนามธรรมได้สูงช่วยให้ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองช่วย เสริมการศึกษารายบุคคลผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่อำนวยจะเห็นว่าแบบฝึก ทักษะภาษาไทยมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ สร้างแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ การจัดการเรียนการสอนการอ่านสะกดคำและแจกลูกของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกลำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (population)

ประชากร (population) ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกลอำเภอมือง จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน รวมทั้งสิ้น 7 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกลอำเภอมือง จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน รวมทั้งสิ้น 7 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2 ด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ อาชีพ และปัจจัยด้านบริบททางการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ด้านรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านกิจกรรมแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 4) บริบทด้านปัจจัยด้านครูผู้สอน

2.2 ตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของตัวแปรตาม (dependent variables) ใน 2 ด้านประกอบด้วยดังนี้

- 1) ระดับการอ่านและการสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านและการสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนในภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

2.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

2.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

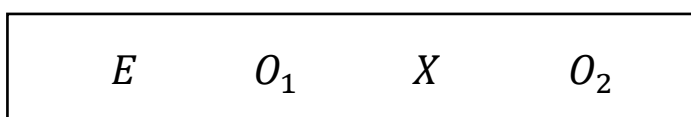
ตั้งแต่เริ่มโครงการ โดยใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็น แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (one-group pretest posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538, หน้า 248-249) สามารถเขียนสัญลักษณ์แทนแบบแผนการวิจัยได้ ดังนี้

เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

X หมายถึง การทดลองการใช้แบบฝึกเรื่องการอ่านและการสะกดคำยาก

O_1 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการอ่านและการสะกดคำยาก ก่อนการทดลอง

O_2 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการอ่านและการสะกดคำยาก หลังการทดลอง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำยากรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1.3 ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

1.4 นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

1.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.6 พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

1.7 นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำยากในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำยาก โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด) ดังนี้

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ

ตารางที่ 1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำยากมีผลสรุปการประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ดังนี้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	การแปลผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.3	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
1.4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1.7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

2.1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ยากมีผลสรุปการประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ผลปรากฏว่าค่า IOC ที่มีค่า ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์และแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำยาก ชุดนั้นสามารถนำไปใช้ได้ ต่อไปเป็นแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำยากไปทดลอง (try-out) ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

การทดลองใช้จริง

ผู้วิจัยนำแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำยากที่ปรับปรุงแก้ไขจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.77/91.80 (รายละเอียด ภาคผนวก ง ตารางที่ 7)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.4 นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหากับจุดประสงค์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

2.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

2.6 พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (P) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

ตารางที่ 1.2 การหาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3

คน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			SUM(R)	SUM(R)/N	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	+1	+1	2	2/3	0.67
2	+1	+1	+1	3	3/3	1
3	0	+1	+1	2	2/3	0.67
4	+1	+1	+1	3	3/3	1
5	0	+1	+1	2	2/3	0.67
6	+1	+1	+1	3	3/3	1
7	+1	+1	+1	3	3/3	1
8	0	+1	+1	2	2/3	0.67
9	+1	+1	+1	3	3/3	1
10	+1	+1	+1	3	3/3	1
11	0	+1	+1	2	2/3	0.67
12	+1	+1	+1	3	3/3	1
13	+1	+1	+1	3	3/3	1
14	0	+1	+1	2	2/3	0.67

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			SUM(R)	SUM(R)/N	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
15	+1	+1	+1	3	3/3	1
16	+1	+1	+1	3	3/3	1
17	0	+1	+1	2	2/3	0.67
18	+1	+1	+1	3	3/3	1
19	0	+1	+1	2	2/3	0.67
20	0	+1	+1	2	2/3	0.67

จากตารางที่ 1.2 การหาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ผลปรากฏว่าค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่ 0.5 ขึ้น ต่อไปข้าพเจ้าจะตรวจสอบความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ ผลที่ได้ปรากฏดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 1.3 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ

ข้อ	จำนวนนักเรียน ที่ตอบถูก	ค่าความยาก (P)	นักเรียนที่ตอบถูก ในกลุ่มสูง	นักเรียนที่ตอบถูก ในกลุ่มต่ำ
1	21	0.840	11 (0.92)	5 (0.63)
2	21	0.840	12 (1.00)	5 (0.63)
3	21	0.840	12 (1.00)	4 (0.50)
4	20	0.800	10 (0.83)	7 (0.88)
5	21	0.840	12 (1.00)	5 (0.63)
6	19	0.760	11 (0.92)	5 (0.63)
7	21	0.840	12 (1.00)	5 (0.63)
8	22	0.880	10 (0.83)	8 (1.00)
9	21	0.840	12 (1.00)	5 (0.63)

10	22	0.880	11 (0.91)	6 (0.75)
11	22	0.880	11 (0.92)	6 (0.75)
12	22	0.880	10 (0.83)	7 (0.88)
13	22	0.880	12 (1.00)	7 (0.88)
14	21	0.840	9 (0.75)	8 (1.00)
15	22	0.880	10 (0.83)	8 (1.00)
16	21	0.840	11 (0.92)	6 (0.75)
17	22	0.880	11 (0.92)	6 (0.75)
18	21	0.840	11 (0.92)	6 (0.75)
19	22	0.880	10 (0.83)	7 (0.88)
20	21	0.840	10 (0.83)	6 (0.75)

จากตารางที่ 1.3 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ตามหลักการพิจารณาความยากง่ายจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.2-0.8 ต่อไปข้าพเจ้าจะตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ผลที่ได้ปรากฏดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 1.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

ข้อ	จำนวนนักเรียน ที่ตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก (r)	นักเรียนที่ตอบถูก ในกลุ่มสูง	นักเรียนที่ตอบถูก ในกลุ่มต่ำ
1	21	0.292	11 (0.92)	5 (0.63)
2	21	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)
3	21	0.500	12 (1.00)	4 (0.50)
4	20	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)
5	21	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)
6	19	0.292	11 (0.92)	5 (0.63)
7	21	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)

8	22	0.167	10 (0.83)	8 (1.00)
9	21	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)
10	22	0.167	11 (0.91)	6 (0.75)
11	22	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)
12	22	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)
13	22	0.125	12 (1.00)	7 (0.88)
14	21	0.250	9 (0.75)	8 (1.00)
15	22	0.167	10 (0.83)	8 (1.00)
16	21	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)
17	22	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)
18	21	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)
19	22	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)
20	21	0.083	10 (0.83)	6 (0.75)

จากตารางที่ 1.4 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 ข้อ ตามหลักการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป และต่อไปข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 1.5 เปรียบเทียบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

ข้อ	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก	ค่า (p)	ค่า (r)	นักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง	นักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ	ระดับคุณภาพของข้อสอบ		สรุป
						(p)	(r)	
1	21	0.840	0.292	11 (0.92)	5 (0.63)	ง่ายมาก	พอใช้	ใช้ได้
2	21	0.840	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)	ง่ายมาก	ดี	ใช้ได้
3	21	0.840	0.500	12 (1.00)	4 (0.50)	ง่ายมาก	ดีมาก	ใช้ได้

4	20	0.800	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
5	21	0.840	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)	ง่ายมาก	ดี	ใช้ได้
6	19	0.760	0.292	11 (0.92)	5 (0.63)	ค่อนข้างง่าย	พอใช้	ใช้ได้
7	21	0.840	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)	ง่ายมาก	ดี	ใช้ได้
8	22	0.880	0.167	10 (0.83)	8 (1.00)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
9	21	0.840	0.375	12 (1.00)	5 (0.63)	ง่ายมาก	ดี	ใช้ได้
10	22	0.880	0.167	11 (0.91)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
11	22	0.880	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
12	22	0.880	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
13	22	0.880	0.125	12 (1.00)	7 (0.88)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
14	21	0.840	0.250	9 (0.75)	8 (1.00)	ง่ายมาก	พอใช้	ใช้ได้
15	22	0.880	0.167	10 (0.83)	8 (1.00)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
16	21	0.840	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
17	22	0.880	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
18	21	0.840	0.167	11 (0.92)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
19	22	0.880	0.042	10 (0.83)	7 (0.88)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
20	21	0.840	0.083	10 (0.83)	6 (0.75)	ง่ายมาก	ต่ำ	ใช้ได้
KR-20 (Alpha) = 0.395								

จากตารางที่ 1.5 เปรียบเทียบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ และมีค่า KR-20 ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.395

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนบ้านหนองเป่า ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79)

ประเด็นที่ 1 ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านหนองเป่า ตำบลทุ่งนางโกล อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านหนองเป่า มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัด: นักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความจำที่จำกัด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางพัฒนา นักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำ จัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็นพยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบท นำเสนอคำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์

เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็นประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไขข้อผิดพลาด (8) ใช้เทคโนโลยีแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจ่อกับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การสนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี เวฬุวนารักษ์ ณีภุชฌิพิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล) (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวดยโสธร” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำ สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนประทาย ในปีการศึกษา 2565 ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนและหลังเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมดจากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ แผนการจัดการความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนประทายหลังใช้แบบฝึก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ภิญญา นุญจันติก และสุวิมล ใจชื่น (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์) โดยใช้แบบฝึกทักษะบัญญัติคำพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะบัญญัติคำพื้นฐานทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว มีคะแนนเฉลี่ย 16.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.50 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเป่าตำบลทุ่งนางโกลอำเภอมือง จังหวดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้าง

รูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกันนอกจากนั้นคำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี

สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ และ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบน อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.70 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30 – 0.60 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR -20) เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ อยู่ในระดับ ดีมาก

สุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมาโนช นันทพรหม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนโพนทองประชาสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเป็นสื่อการเรียนการสอนทางด้านการอ่านและเขียน ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ประสิทธิภาพและความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการสอนแบบใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังแตกต่างกันและมีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา แสงภักดี. (2533). *การส่งเสริมการอ่านของกรมวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- มะลิ อัจฉริยะ. (2536). *ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีทำนาย*. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภิญญาดา นุญจันติก และสุวิมล ใจชื่น. (2567). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์)*. *วารสารชัยพฤษ* *ภิรมย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 6(1), 87-97.
- นุชจรี เวฬุวนารักษ์, ญัฐพิชญา สองเมือง, & พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล). (2567). *การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุฉินชัย จังหวัดยโสธร*. *วารสารยศสุนทรปริทัศน์*, 1(2), 14-28.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- วิชัย เพชรเรือง. (2521). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

- ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช, & อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Mani Chettha Ram Wat Chommani*, 7(6), 614–630.
- สมบุญ ทินทร. (2528). *วิธีสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร, & มาโนช นันทพรหม. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย. *วารสารสันตยาภิวัดน์ วัดหนองนกกด*, 2(3), 1–13.
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2523). *เอกสารการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- อรทัย นุตรดิษฐ์. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้แบบฝึกจัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ*. วิทยานิพนธ์, ศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรอุมา พัฒนาสมบูรณ์. (2534). *สร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ฉ ช และ ซ ศ ษ ส สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นย่อ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาผักหม่ม กิ่งอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัจฉรา ชั่งพันธ์. (2536). *ผลการสอนอ่านโดยวิธีธรรมชาติที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดสองภาษา*. วิทยานิพนธ์, ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.